

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Zajdó Zsolt ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Lévai Ildikó jogtanácsos által képviselt APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Észak-alföldi Kihelyezett Hatósági Osztálya (4400 Nyíregyháza, Szabadság tér 11.) alperes elleni adóügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2008. július 7. napján meghozott 7.K.30.413/2007/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 7.K.30.413/2007/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 604.800 (hatszáznegyezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a 2003. november 13. napján kötött adásvételi szerződéssel megvásárolta a helyrajzi számon felvett, 769 m² térmértékű beépítetlen terület megnevezésű ingatlant 30.000.000 forint, míg 2003. december 2-án a hajdúszoboszlói 2168. helyrajzi számon felvett, 902 m² térmértékű beépítetlen terület megnevezésű ingatlant 33.000.000 forint vételárért.

A vagyonszerzés illetékkiszabásra történt 2003. december 3. napi bejelentésekor igazolta, hogy a vállalkozás főtevékenysége ingatlanforgalmazás és nyilatkozott arról, hogy az ingatlanokat két éven belül értékesíti.

Az illetékhivatal a szerződéses értéket elfogadva, 2 %-os kedvezményes illetékkulcs alkalmazásával 600.000, illetve 660.000 forint visszerhes vagyonátruházási illeték megfizetésére kötelezte a felperest. Határozatában tájékoztatta, amennyiben az ingatlanokat 2005. december 3. napjáig nem adja el és ennek megtörténtét az ezt követő 15 napon belül igazolja, az egyébként fizetendő és a fizetési meghagyással megállapított illeték különbözetének kétszeresét pótlólag meg kell fizetnie.

Az illetékhivatal, megismételt eljárást követően, 682818-05/2006. számú határozatával 4.800.000 forint, míg 683410-02/2006. számú határozatával 5.280.000 forint illeték pótelőírását rendelte el, azzal az indokkal, hogy a továbbeladás igazolásának végső határideje 2005. december 18. napján lejárt, és az 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 23/A. § /7/ bekezdésében foglalt igazolási kötelezettségét felperes elmulasztotta.

Az alperes a 8529701002., valamint a 8529699839. számú határozataival az elsőfokú határozatokat helybenhagyta. Határozatát az Itv. 23/A. § /1/ és /7/ bekezdésében foglaltakra alapozta, azzal, hogy az elsőfokú hatóság a határozathozatalhoz szükséges tényállást tisztázta, a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelte. Megállapította, hogy a felperes az Itv. által meghatározott módon és határidőben történt értékesítést nem igazolta.

A felperes nem tudta bizonyítani, hogy a továbbértékesítést tanúsító okiratokat az illetékhivatali ügyintézőnek bemutatta volna, azok az illetékhivatalnál iktatásra kerültek volna. A 2180/4. helyrajzi számú ingatlan kapcsán kiemelte, hogy az utóbb csatolt tulajdoni lap tanúsága szerint a határidő leteltekor a továbbértékesítés sem történt meg.

Az alperes határozatait felperes keresettel támadta, melyet a megyei bíróság 7.K.30.413/2007/8. szám alatt bírált el, elutasítva azt. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a felperes az Itv. 23/A. § /7/ bekezdésében megfogalmazott továbbértékesítést határidőben nem igazolta, így az illeték pótelőírására az illetékhivatal jogosult volt. Hangsúlyozta, hogy az eljárás közgazgatási szervek a tényállás-felderítési kötelezettségüknek a lehető legteljesebb mértékben, és az eljárási szabályokat betartva eleget tettek. A mérlegelés szempontjai egyértelműen megállapíthatók és okszerűtlennek sem tekinthetők. Az alperes a bizonyítékokat helyesen mérlegelte, és mérlegelési jogkörében eljárva jogszabálysértést nem követett el.

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felperes kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát. Álláspontja szerint, a jogerős ítélet azért törvénytörő, mert nem adott számot a mérlegelés szempontjairól,

illetve a közigazgatási eljárás során beszerzett bizonyítékok, becsatolt okiratok és a közigazgatási szerv képviseletében eljáró személyek nyilatkozata alapján, azokat tévesen mérlegelve, téves megállapításra jutott. Állította, hogy a közigazgatási iratkezelés szabálytalanságát, a továbbértékesítés tényét tartalmazó nyilatkozata határidőben történő beadását bizonyította, az iratok az alperes ügykezelése során vesztek el, melynek következményét nem lehet a felperesre hárítani. A megyei bíróság ítélete a Pp. 339/B. §-ába ütközik, mert a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége nem tűnik ki.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Pp. 270. §-ának /2/ bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróságtól jogszabálysértésre alapítottan lehet a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérni. Anyagi jogi és eljárási szabályok megsértése egyaránt alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, azonban ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Amennyiben a bírósági ítélet tényállása iratellenesen került megállapításra, vagy okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor az eljárási szabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg ugyanakkor jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem - mint a perbeli esetben is - a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja.

A Legfelsőbb Bíróság jelen ügyben olyan eljárási szabálysértést nem észlelt, amely a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését indokolná; a megyei bíróság a bizonyítékok okszerű, helyes mérlegelésével állapította meg, hogy a felperes egyik ingatlan esetében sem teljesítette a továbbértékesítés igazolására nyitva álló utolsó napon igazolási kötelezettségét, holott a bizonyítási kötelezettség e körben őt terhelte.

A Legfelsőbb Bíróság kiemeli, hogy az igazolás szabályszerűen, határidőben történt benyújtása kapcsán nem merült fel olyan bizonyíték, adat, amely a felperesi állítást alátámasztotta volna. A felperes által hivatkozott iratok eredetisége, szabályszerű érkeztetése, azok nyilvántartásba vétele nem igazolt, a felperes által hivatkozott szabálytalanságokat a belső igazgatási, eljárási kérdésekben lefolytatott ellenőrzési jelentés sem támasztotta alá. Hangsúlyozza, hogy a közjegyzői igazolás kizárólag az eredeti irat

és a fénymásolat adattartamának azonosságát, illetve az azon található bélyegző lenyomatnak a valódiságát, eredetiségét és nem a tartalmának valódiságát tanúsítja, igazolja.

A Legfelsőbb Bíróság rámutat arra, hogy - ez irányú okfejtésével szemben - a Pp. 164. § /1/ bekezdéséből fakadóan felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a szükséges nyilatkozatot megtette, az igazolást az illetékhivatalhoz benyújtotta. A peres eljárásban nemleges tények bizonyítására nincs lehetőség, így arra alperes sem kötelezhető.

A megyei bíróság a jogerős határozatokban felhívott mérlegelési szempontokat figyelembe vette, a rendkívüli jogorvoslati eljárásban a Pp. 275. § /2/ bekezdése értelmében nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésének.

Az ismertetett elvek mentén a Legfelsőbb Bíróság megvizsgálta a felperes e körben előterjesztett tényállításait és jogi érveit. Ennek alapján arra a megállapításra jutott, hogy a megyei bíróság a fentiekben részletezett hibáktól mentesen állapította meg a tényállást, a bizonyítékokat egyenként és összességükben helyesen értékelve, a Pp. 206. § /1/ bekezdése szerinti szabad mérlegelése körében hozta meg döntését, az kirívóan okszerűtlen, logikátlan mérlegelést, értékelést nem tartalmaz.

A fent kifejtettek szerint a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § /3/ bekezdése szerint az érdemben helyes jogerős ítéletet hatályában fenntartotta azzal, hogy abban a megyei bíróság az alperes személyét hiányosan tüntette fel.

A Pp. 78. § /1/ bekezdése szerint kötelezte a Legfelsőbb Bíróság a felperest a peresztesége folytán felmerült, alperest illető perköltség megfizetésére.

Kötelezte továbbá a per tárgyi illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére is az Itv. 43. § /3/, 50. § /1/ bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján.

Budapest, 2009. szeptember 21.

Dr.Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Sperka Kálmán sk. előadó bíró, Dr.Kovács Ákos sk. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági írnok